

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 16. august 2013
SAGSNR.: 2013 - 2240
ID NR.: 247326

mod@jm.dk med kopi til jm@jm.dk

Høring - over evaluering af lov nr. 181 af 28. februar 2007 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Gruppesøgsmål mv.)

Ved e-mail af 11-07-2013 har Justitsministeriet anmodet Advokatrådet om en udtalelse om Advokatrådets erfaringer med de nye regler om gruppesøgsmål siden den 1. januar 2008.

Advokatrådet finder overordnet set, at reglerne om gruppesøgsmål er velfungerende, men har dog følgende bemærkninger:

Advokatrådet finder, at der forud for, at en part – eller en gruppe af parter gennem en grupperepræsentant – får admitteret et gruppesøgsmål, bør være en obligatorisk, effektiv høringspligt (kontradiktionsadgang) i forhold til den potentielt sagsøgte.

Det er Advokatrådets erfaring, at domstolene i de allerfleste tilfælde har iværksat en sådan høring, men en obligatorisk høringspligt bør eksplicit fremgå af retsplejeloven.

Advokatrådet finder endvidere, at domstolene – og Retsplejerådet, hvis Retsplejerådet får til opgave at vurdere gruppesøgsmåls-instituttets aktuelle ”indhold” – generelt bør sikre, at anvendelse af gruppesøgsmål ikke medfører, at sædvanligt anvendte beviskrav ved danske domstole udhules til fordel for gennemsnits- og rimelighedsbetragtninger. Dette kan navnlig ske ved at stille strengere krav til ensartetheden.

Det er Advokatrådets opfattelse, at gruppesøgsmålet er et relevant værktøj i relation til f.eks. produktansvarssager, herunder sager vedrørende defekt- og ansvarsvurdering, men ikke spørgsmål af mere individuel karakter. Gruppesøgsmålet er endvidere et relevant værktøj i relation til erstatningssager, der udelukkende er baseret på prospektansvar. Sager, der kræver kendskab til en differentieret rådgivning med individuelle forskelle, bør ikke admitteres som gruppesøgsmål.

Der kan i den forbindelse peges på den retsikkerhed, der er skabt af to forskellige afgørelser fra henholdsvis Vestre Landsret (U 2012.1561 V) og Østre Landsret (Østre Landsrets dom af 21. juni 2012 – Foreningen af minoritetsaktionærer i Bank Trelleborg mod Sydbank A/S) om forståelsen af kravet i § 254 b, stk. 1, nr. 1 og 5 om ensartede krav og bedste behandlingsmåde.

Problemstillingen er nærmere beskrevet i artiklen ”Gruppesøgsmål” af advokat Jens Rostock-Jensen i Festskrift til Erik Werlauff, side 475 ff., der er vedlagt som bilag.

Sager, der ligger i et felt imellem rådgivningsansvar og prospektansvar, bør således af retssikkerhedsmæssige grunde (for sagsøgte) ikke behandles ukritisk som gruppesøgsmål – uanset at dette måske politisk set må anses som belejligt.

Når et gruppesøgsmål admitteres, risikerer man, at sagsøgte kommer i en situation, hvor man reelt er nødt til at ”tvangsforlige” sagen. Det er ikke værdigt i et retssamfund.

Advokatrådet finder endelig, at en anden uforudset og u hensigtsmæssig konsekvens af reglerne om gruppesøgsmål er den lange tid, der går fra sagens anlæg og indtil gruppesøgsmålet admitteres og åbningskrivelsen udsendes. Dette rejser en række tekniske udfordringer og forældelsesmæssige spørgsmål.

Med venlig hilsen


Torben Jensen

Bilag: ”Gruppesøgsmål” af advokat Jens Rostock-Jensen i Festskrift til Erik Werlauff, side 475 ff.